

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

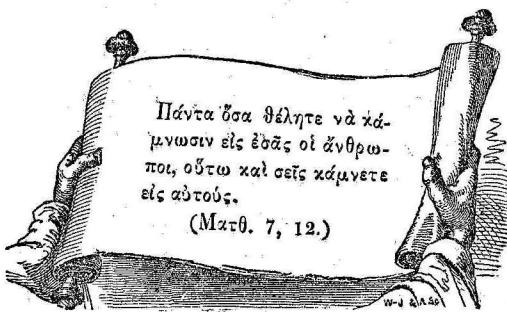
ΤΩΝ ΠΑΓΔΩΝ

«τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.»

ΕΤΟΣ 2.
ΑΡΙΘ. 70.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1873.

Τιμὴ ἑτησία, Ἀθηνῶν λ. 50
" " Ἐπαρχιῶν " 60
" " Τουρκίας δρ. 1,00

Πάντα δσα θέλητε νὰ κάμνωσιν εἰς ἐδάς οἱ ἀνθρώποι, οὗτω καὶ σεῖς κάμνετε εἰς αὐτούς.

(Ματθ. 7, 12.)

ΤΑ ΧΑΡΟΠΟΙΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ.

Ο Μονογενῆς καὶ ἀγαπητὸς Γένος τοῦ Θεοῦ, ἀφήσας τὴν ἐν τοῖς οὐρανοῖς δόξαν Αὐτοῦ, ἥλθεν εἰς τοῦτον τὸν ἀμαρτωλὸν ἡμῶν κόσμον διὰ νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τουτέστιν, ἀπὸ τὸν αἰώνιον θάνατον καὶ νὰ μᾶς κάμη τέκνα τοῦ Θεοῦ. Ταῦτα τοφόντι εἶναι μεγάλης χαρᾶς εὐαγγέλια. Οἱ ἄγγελοι πρὸς δοξολογίαν τοῦ ἐνδόξου τούτου γεγονότος ἔφαλλον χαροποιός οὖνος, καὶ ἡμεῖς βεβαίως, διὰ τῶν ὅποιων τὴν σωτηρίαν ἥλθεν ὁ Σωτὴρ, πρέπει νὰ χαιρώμεθα καὶ νὰ ἀγαλλώμεθα. «Οποία θαυμαστὴ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας ταύτης, διὰ ὃ Θεὸς εἰναι, Θεὸς ἀγάπης. Οὗτος ἔξαπέστειλεν τὸν Γένον αὐτοῦ διὰ νὰ ὑποφέρῃ καὶ ν' ἀποθάνῃ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας ἡμῶν καὶ μάλιστα ἐνῷ ἀκόμη ἡμεθα ἔχθροι αὐτοῦ καὶ ἀποστάται. Ἐάν ὃ Θεὸς ἔπρατε τοῦτο ὑπὲρ τῶν πιστῶν διούλων Αὐτοῦ, πάλιν βεβαίως ἔπρεπε νὰ θαυμάζωμεν διὰ τὴν ἀγαθότητα Αὐτοῦ ἀλλ' ὅταν ἐνθυμάρεθα τοῦτο, διὰ, ἐνῷ ἡμεθα ἔτι ἔχθροι αὐτοῦ, ἐν Χριστῷ ἐγεννήθη, ὑπέφερε καὶ ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν, πρέπει νὰ συγαιωθανώμεθα διὰ ἡ ἀγάπη αὐτῆς εἰναι ὅχι ἀγάπη ἀνθρώπου, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ.

ΑΙ ΜΕΛΙΣΣΑΙ.

Ἡ πρόμοια καὶ ἡ πανισοφία τοῦ Θεοῦ εἶναι θαυμάσιος τόσον εἰς τὰ μεγάλα, δσον καὶ εἰς τὰ μικρὰ ζῶα. Ἰδέας, φύλοι μου, τί κάμνει ἡ μέλισσα. Νομίζετε δια συνάζει μέλι διὰ νὰ τρέφηται καθ' ἐκάστην; «Οχι: φωνάζει αὐτῇ, τὴν ὅποιαν ἀδικεῖται νομίζοντες δια κάμνει οὕτως: «Ἐγὼ κάμνω τὴν προμήθειάν μου διὰ τὸν χειμῶνα, διε τὰ δένδρα θὲ χάσωαι τὰ φύλλα τῶν, καὶ ἡ γῆ θὲ καλυφθῆ ὑπὸ πάγου.» Να!, φύλοι μου, τοῦτο ἀκριβῶς κάμνει ἡ μέλισσα. «Ἐκ τῶν ἀνθέων συνάζει μέλι καὶ κηρίον, καὶ τὸ μὲν μέλι θέτει εἰς τὸν στόμαχόν της, τὸ δὲ κηρίον κολλᾷ εἰς τοὺς πόδας τῆς!»

Μέγα καλάθιον πρὸς τὸν πάτον στένον, τίθεται ἀντιστρόφως χαμαὶ, ἀφίνεται δὲ μικρὰ τρύπα διὰ τῆς ὅποιας ἐμβαίνοει βγαίνουσιν αἱ μέλισσαι τοῦτο καλεῖται κυψέλη. «Ἄν οἱ ἀνθρώποι δὲν τῆς κατασκευάσουν κυψέλην, εὑρίσκει αὐτῇ καμπίαν ραγάδα βράχου, ἢ κούφωμα δένδρου καὶ ἐκεῖ κάμνει τὴν φωλεάν της, δπου διὰ τοῦ κηρίου κατασκευάζει μικρὰς θέσεις, εἰς τὰς ὅποιας ἐναποταμιεύει τὸ μέλι της.